

België - Belgique
P.B._B.P.
3550 Heusden-Zolder 1
B C 4104

NIEUWSBRIEF

*Kankala-Kananga-Kongo
Project voor straatkinderen*

Appie Van Wees
Johan Venken
Miya Durwael-Dammans
Jaar 2003 N° 10

P 2 0 9 8 7 2Afgiftekantoor: 3550 Heusden-Zolder
2° Trimester 2003 13 ju
ni 2003-05-21
Driemaandelijks tijdschrift
Verantwoordelijke Uitgever: Miya Dammans – Kapelstraat 73 – 3550 Heusden-Zolder.
Tel: 011-43 30 61 Fax:m 011-43 62 59 E-mail: sibo.k@tiscali.be

De kinderen die van honger omkomen

Ze zijn zo braaf, mijnheer,
dat zie je bij ons niet meer.
De kinderen die van honger sterven,
laten hun eten niet bederven,
Ze praten niet met volle mond
en gooien geen kr uimels op de grond.

Ze lusten alles wat ze krijgen
en blijven aan tafel zwijgen.
Ze morsen niet met soep
en kauwen niet op snoep.
Je hoort hun magen niet meer knagen
ze vallen je niet lastig met hun vragen.

Ze klimmen niet overal op,
schieten geen projes naar je kop.
Ze zitten braaf in het zand,
heel stil met open hand.
Ze wachten op wat komen zal
en dat is niets, meestal.

Soms wenen ze heel even,
maar dat zal je hen vergeven.
Want het duurt nooit lang,
daarvoor zijn ze te zwak en te bang.
Ach, ze blijven zo stil,
je ziet hen niet als je niet wil.

Luid schreeuwen doen ze zeker niet,
daarvoor zit het te diep, hun groot verdriet.
Daarvoor zijn ze ook te zwak.
Dus blijf op je gemak:
ze zijn zo tener en zo klein,

alsof ze er al niet meer zijn.

Ze gaan echt zachtjes dood,
alleen of in hun moeders schoot.
Neen, de kinderen die van honger sterven,
moeten je eetlust niet bederven.
Want ze zijn zo braaf, meneer,
dat zie je bij ons niet meer.

Reina Ollivier naar Denise Roux
Articel uit "Contact" Internationale Hulp van Caritas Catholica
N° 130, vierde trimester, 1991.

UIT DE KRONIEKEN. Evarist.

Toen wij begin 1962 terug in Luluabourg (het huidige Kananga) kwamen, bood zich al vlug een Kongolese man aan van rond de 40 jaar, Konbo Evarist. Hij had een hamer, een winkelhaak en een meter in de hand, een schrijnwerker of meubelmaker dus. Hij kwam naar werk vragen. Hij toonde ons zijn werkboekje van de Exforka van Kakenge (een blanke onderneming die een boomzagerij en een grote meubelatelier uitbaatte op 180 km van Luluabourg). Evarist had een rustig en open gelaat en wat opviel waren zijn grote werkmanshanden die reeds meer dan 25 jaar met hamer, beitel en schaaf wegwisten. De overeenkomst was vlug gesloten. Hij kon bij ons beginnen als meubelmaker aan het zelfde loon als bij Exforka. Zijn werkplaats werd het afdakje van ons huis. Een werkbank vonden wij bij de paters. Wij kochten enkele mooie Lusanga planken (Kongolese eik). Evarist zou voor ons zetels maken met zit en rug van kadies (gekloven lianen). Naar Evarist moest je niet veel omkijken. Hij was stipt op 't werk en wat hij fabriceerde was foutloos. De vriendschap groeide. Hij kwam zijn vrouw en kinderen voorstellen en wij bezochten hem in de cité. Wij werden zeer gastvrij ontvangen. Hij liet maluvu (palmwijn) en tumbale nootjes halen. Hij joeg de kinderen uit de buurt weg want blanken die zomaar in de cité op bezoek kwamen waren een bezienswaardigheid. Toen wij later een echte schrijnwerkerij bouwden werd Evarist kapita (werkleider).

Later kwam Kurt Fricker en een jonge schrijnwerker nam Evarist zijn taak over. Hij kreeg de verantwoorde-lijkheid van de houtstock. Dat deed hij nog enkele jaren. Toen verdween hij uit het zicht. Volgens de andere schrijnwerkers stierf kort daarop zijn vrouw. Zijn kinderen gingen terug naar Kabenge bij de familie van de vrouw. De tegenslagen hielden niet op. Het ravijn in Tsha-Tsha-tshua kwam gevaarlijk dicht bij, zodat hij zijn huis moest verlaten. Van een ver familielid kreeg hij de toelating om een hutje van 2m x 2 m te bouwen op de hoek van diens parcellen, juist groot genoeg voor een bamboebed laag bij de grond, een tafeltje en een taboeret. Onder een doornstruik had hij een plank op vier poten als werkbank. Vond hij ergens een stuk hout dan maakte hij daarvan een taboeretje en verkocht dat voor enkele franken. Later kon hij niet meer werken en lag te bed met het hoofd bij het deurke. Dat stond overdag open voor wat licht en lucht. Tijdens mijn laatste bezoek moest ik bij hem aan zitten dicht bij de deur. Hij toonde mij al zijn papieren, minutieus bij elkaar gehouden; loonbriefjes, paspoort uit de tijd van de Belgen, een foto met zijn vrouw en kinderen en opgerold een diploma van 25 jaar getrouwd. Veel hadden wij elkaar niet te zeggen maar het was goed samen te zijn. Twee weken later is hij gestorven. Evarist.

Vrienden van Kankala stellen zich voor.

Frans Dens. ° 1927 heeft 3 broers en 4 zusters. Opleiding schrijnwerker.

1956 Permanent bouwgezel. 15 Kongo. Nu Tele- BO Limburg.

Frans Wellemans. Permanent bouwgezel sedert 1956. In 1959 naar Kongo; Kananga, Mbuji-Mayi, Rwanda, Bukavu. Sedert 1987 terug in België. Nu contact Kongo.

Zr. Birgitte Hoogeboom. 30 jaar gewerkt in Kongo, waarvan 10 jaar voor Kankala, het straatkinderen project met een jongensdorp en een opvanghuis in de stad Kananga. In Nederland ben ik lid van de werkgroep Vrienden van Kankala en houd me bezig samen met de

werkgroep plannen te maken en beleid uit te stippelen voor 't project. Met veel dank voor alle goede gevers van 't project.

Zr. Rosa Wigink (Nederland).

Dertig jaar als religieuze gewerkt in Kongo, vnl. in de verpleging en bij de straatkinderen. Als lid van de Vrienden van Kankala volg ik de vergaderingen. In Nederland probeer ik zoveel mogelijk mensen te bereiken om vrienden van Kankala te worden. Daarnaast bedank ik iedereen die een gift stort voor Kankala persoonlijk met een brief.

André Thys. Ex.Kasayer was werkzaam bij de spoorwegen van 1963 tot 1979. Januari 2002 als vrijwilliger terug naar Kananga voor drie maanden voor een project: vernieuwing daken en goten voor afwateringen en plaatsen van 4 reservoirs voor regenwater. Huidige taak: technisch raadgever.

Emiel en Monique Vanzulpere-Dhulster. Emiel was 4 jaar permanente bouwgezel; bouwkampen gedaan in Sicilië, Frankrijk jaren 64. Te samen met ons huisgezin verschillende bouwkampen gedaan in Servië, Roemenië en Slowakije. In 1997 tezamen naar Kongo geweest met Johan Venken, voor het plaatsen van een nieuw waterwiel om het jongendorp van water te voorzien, in zeer moeilijke omstandigheden. Nu zorgt Emiel voor de aankopen en verzendingen. Monique doet te samen met Theo Nederstigt de boekhouding. Ook helpen we mee aan de nieuwsbrief.

Harry Moolenaars.

*
*
*
*
*

Grootaert Guido. 11 jaar bij de bouwde, waarvan 4 jaar in Kongo – Mbuji-Mayi, verantwoordelijk op de coöperatief voor de magazijnen. Na wat omzwervingen, nacht-receptionist in een ziekenhuis. Nu bij de V.v.K. verslagschrijver van de vergaderingen, adresbestand

bijhouden samen met Monique, rapporten tijpen voor de officiële instanties en de organisaties, alsook de Nieuwsbrief.

Paul Mevis, dokter op rust. Vertaald de franse rapporten in het Nederlands voor de officiële instanties en de organisaties.

Eventuele tekst van Miya.

Uw steun is van harte welkom ! Merci pour votre aide !

Om te storten:

1. Als U geen fiscaal attest wenst stort dan:

op Rek. Nr.-457-5178851-27 "Vrienden van Kankala"
Kapelstraat ,73 3550 Heusden-Zolder
Vermelding: Appie (of) Johan (of) Miya / Kankala-Congo

2. Indien U een fiscaal attest wenst stort dan: (minimum 30 €)

op Rek. Nr.-000-0901974-68
Scheut – Ontwikkelingssamenwerking V Z W
Ninoofsesteenweg, 548 – 1070 Brussel
Vermelding: 02.243.023: V.J.K.- Kananga-RDC-Appie
(of) Johan (of) Miya.

3. Onze Nederlandse vrienden kunnen storten op:

Zusters van de Choorstraat – Vrienden van Kankala
INZ. Projecten-Giro Nr – 4199741
Vermelding: Appie V.W. / Kankala.

Met dank vanwege de werkgroep "Vrienden van Kankala"

Frans D., Frans W., Harry, Richard, Zr. Brigit, Zr. Roza, Theo,
Emiel en Monique, Paul M., Fons, Guido, André, Paul V. en Miya.

